

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10365/2022
18.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из места ..., чији је пуномоћник Станиша Трајковић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обојице из места ..., чији је заједнички пуномоћник Милош Алексић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 792/21 од 31.01.2022. године, у седници одржаној 18.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених, изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 792/21 од 31.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану П 639/19 од 04.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужени на име накнаде штете солидарно исплате 5.596,00 динара, са законском затезном каматом, сагласно члану 277. Закона о облигационим односима, почев од 11.05.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима на име трошкова поступка исплати 111.650,00 динара, са законском затезном каматом, у смислу члана 277. Закона о облигационим односима, почев од извршности до коначне исплате.

Виши суд у Врању је пресудом Гж 792/21 од 31.01.2022. године, преиначио првостепену пресуду тако што је обавезао тужене да тужиоцу на име накнаде штете солидарно исплате 5.596,00 динара, са законском затезном каматом од 04.12.2020. године до исплате, као и да на име трошкова парничног поступка солидарно исплате тужиоцу 120.800,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до коначне исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степен, тужени су благовремено изјавили ревизију из свих законских разлога.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Вредност предмета спора је 5.596,00 динара. Одлучујући о жалби тужиоца, другостепени суд је усвојио жалбу и преиначио првостепену пресуду, тако што је усвојио тужбени захтев тужиоца.

Имајући у виду вредност предмета спора, ради се о спору мале вредности, јер се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, како је прописано чланом 468. став 1. ЗПП, а одредбом члана 479. став 6. истог Закона прописано је да против одлуке другостепеног суда у поступку о споровима мале вредности, није дозвољена ревизија.

У конкретној ситуацији изјављена ревизија није дозвољена, без обзира на чињеницу што је другостепеном одлуком преиначена првостепена пресуда. Ово из разлога што се, како је наведено, ради о спору мале вредности, па у таквој ситуацији правно дејство посебне процесне норме (479. став 6. ЗПП) искључује примену општег правила о дозвољености ревизије због преиначења првостепене пресуде у смислу члана 403. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**